

«предположеніе), тутакси хванѣто отъ *Буртасытъ* (народъ съседенъ на Хазарытъ); и тѣй *Хвалисытъ* и другытъ южны българи са отцѣпихъ отъ гнѣздото на тѣзи имперія, която са намѣрваше около Кама. Ето защо у Българытъ, които на пълнихъ дунавската страна, са виждатъ финскы и турскы елементы. Ако съдимъ отъ собственытъ имена на по-многого предводители на тѣзи *свирѣна орда*, ще ни бѣде позволено да мыслимъ, че голѣмото и господствующе поколѣніе у тѣхъ бѣше турско, както и въ приволгската *Българія по-главното бѣше славенско.*» А за да са покаже по-умѣренъ и пѣкакъ благонаклоненъ къмъ славенищата, Григорьевъ прилага: «но и между дунавскытъ българи, съ турскытъ и финскы поколѣнія, имаше и славенскы!»

За да са не простирамы тукъ върху странната тѣзи интреза на рускыя писатель, ный оставами на просвѣтеннытъ четатели самы да сѣдѣтъ за нея, като прочетѣтъ неговата любопытна статья. Отъ наша стѣрна толкозь сега ще възразимъ и нему и на неговыты едномысленицы, че ако има да са сумнѣвами за татаризмъ и турцизмъ у българскыя народъ, то може да са дупуетне до нейдѣ за у волгскытъ или камскы българи, а не и у дунавскытъ, — и то, защото първытъ, както знаймы, пріехъ мохаметанството отъ Арабытъ, съ които бѣхъ въ непрестанны сношенія споредъ търговіята си, а не че самытъ българи сѣ были открай Турцы или Татары, какътъ Григорьевъ и другы пѣкон си предполагатъ. «Даже и като положимъ, казва Булгаринъ, че първоначалныйгъ съставъ на *българската орда*, е биль чуждеплемененъ, ный не можемъ да имамы